

هـ نـ اـ تـ حـ لـ عـ شـ اـ قـ

لـ هـ لـ لـ لـ رـ حـ لـ اـ تـ حـ
بـ نـ اـ مـ حـ دـ اـ غـ فـ حـ اـ غـ اـ زـ كـ دـ مـ وـ يـ قـ شـ شـ كـ اـ وـ دـ مـ
وـ سـ بـ دـ لـ رـ اـ صـ دـ هـ اـ رـ صـ لـ وـ اـ اـ وـ دـ مـ کـ خـ اـ رـ اـ نـ يـ اـ

نـ خـ لـ نـ اـ کـ بـ شـ هـ رـ بـ اـ وـ زـ دـ مـ سـ و~ مـ لـ مـ لـ تـ و~ مـ لـ

دـ اـ مـ او~ مـ حـ دـ مـ صـ حـ فـ اـ نـ شـ و~ جـ نـ دـ دـ رـ دـ بـ جـ بـ اـ لـ اـ حـ اـ بـ

اـ زـ لـ اـ سـ شـ بـ جـ دـ مـ دـ هـ رـ و~ مـ سـ اـ سـ اـ لـ اـ لـ اـ لـ اـ لـ

مـ حـ فـ قـ اـ لـ بـ دـ عـ دـ اـ لـ اـ نـ چـ نـ دـ اـ لـ اـ لـ اـ لـ اـ لـ اـ

مـ حـ مـ حـ قـ اـ و~ دـ دـ کـ اـ زـ دـ کـ بـ خـ بـ زـ بـ ا~ ا~ ا~ ا~ ا~ ا~ ا~

بـ چـ نـ ا~ کـ هـ م~ د~ م~ ن~ ا~ ک~ م~ ل~ ج~ ب~ ز~ ب~ ا~ س~ ا~ م~ ع~ ن~ ه~ و~ د~

هـ و~ د~ ک~ ن~ ا~ ک~ م~ ا~ س~ ب~ ک~ ل~ ن~ ا~ د~ د~ د~ د~ د~ د~ د~ د~ د~ د~

ی~ ا~ د~ ا~ و~ د~ و~ س~ ع~ ا~ م~ ب~ ن~ د~ د~ ب~ ع~ ب~ ع~ ب~ ع~ ب~ ع~ ب~ ع~ ب~

د~ ل~ ه~ ک~ و~ د~ د~

شـ خـ بـ عـ شـ اـ نـ ا~ د~ ه~ ر~ ل~ ر~ ب~ ا~ ب~ ب~

تـ خـ ا~ لـ قـ ا~ قـ قـ

ا~ ا~ س~ ت~ ق~ ق~

ا~ ا~ ت~ ح~ ل~ ع~ ش~ ا~ ق~ ق~

A.O.

Hıfzlynt Fakültesi
Kitaplığı

A.9915

T.4449

میدوهم دجله چه کارداری رکابی نوشم بکاره کاردار
 اورده زانگون کاب بازم خانه اشترس
 براخ خوانند می نوشتم از بخا امبه از تله آمدم
 او قودن او توئی بارزم خانه کلوبه اورد کلوبه
 هیچ کارداری کارزاره بخانه اما دود برو
 هیچ ایش وانه ایش بیت بزم اوره نیز وار
 و سریند لخبرکن هه اپسان لایاوارد ده بقیه خوبیه
 او خدکه بمن ایل اندیزه طلسم کور اوئی ایل دو
 الچه میوهای ده بازار بآشد بخوبد ده کسار
 افچه خوارده ده میوه لار
 باغ خاره
 صحبت مجدارم چهارد پامدی میکده لشپل
 بعدازان می پرم یافله خون آمدیه ایشجا
 افچه که لار باغ خاره خوش طاره بوز
 شپل که از صحبت نو مسرف شوپل
 او بیورم شنای بخته صفت اویز

مرای نور دیده چهار زود پیروی باری بکاره فخر
 کنه ای کوئی غونه چون بیزکرس نایکنی از هنر
 مسحول سو درس جوئی حکوندم درس حساز
 مسحول اول دست او قودنی اوقوا می درس طل
 نیز دانه خواندن می خواهی خواهی خوندن چراک سنکو
 بلیم اوقیعه لرک دیلم اوقیعه بخوب اهاف
 غالی است ازان خواهی خواهی دستور دادی
 عالی ده ایش او تونکه خونه دستور ده
 بخاشت رقم چویار مده از حوند صفا من
 قیمه خونه خونه خونه خونه اوقیعه بخونه
 لیسیار شد هر سیکه کریسه غائب دی از نک شو
 جون اولی خونه اما موغای او دود آنکه کل طار اویز
 زود بیا درس درون دن که نمار پیشتر
 بیکل دیکی دیوان ایل
 تندیک است چویار مده
 یقدر پیکچه گران
 ایچه کلور ک

ریز مر بیاموزد بتوشتم پا قالو دست امامه بیش
 دیم او که هم بادم فکردسته نامه باز
 آرحال ایسا پرس از ما چندان سلام
 اما روز خانه صور بزدگی بخود
 و درود دلفریست حق نامه اند دست امدادی
 اوضاع عالم اسایید جو تاریخ بتدید
 آری بی پسیدم جواب از مددک هدم دست اهداف
 اوی صودم جواب از طه بخشنده
 آری هستم و سدمیم بدعاد تو روز شنبه
 سرمه هنرمند سوسمیم خود عبارت بخوبی
 جمله هجات احتمال شما پرسیدم مدت زیک و صدر
 دوبلو شمار برش مادر بزرگ صورت نهضت باری
 ای الله چه کارباری همچ کارزاره از توجه
 اولیعی دلبر نهاده ای همچ بود تفرضی
 صفات اداری صفات ادم ولیکه مصلحت است یا هم
 صفات اداری صفات ادم ولیکه مصلحت است یا هم

و اینونی چلوب فرمودی بارود امداد
 او نوش افوردی اکنونی خلاصه
 خوبی بود کو شیخ اکنونی مرتبا برخند
 خوش اولاد سن کنخفته اورت آبل آنجه فره
 شرک اینجا نهاد سخنچه خود دیگر سه ماله سد اهسته
 خود فرقه بردا کنی پنهان ای دیگر بوانی خود
 کوش اکنیست سخنچه اراده نیاز اند پیش من غم و پیش
 بی قوی غیر قوی دیم سویزه قلی قلی خلاصه ای خود
 و لایا خلیش می شوی لوحه می بندی می پویم کوئی دند
 و ای افراده ای
 من حله کویم کشسانی دیگر بزیم کشسانی بداسه
 بن زدیم کنها ای
 بنیونی بارویی همچ دامد بنشم ای ای ای ای ای
 باری بزیم کاخی بگرد باری بزیم ای ای ای ای
 سپاهی کانه ای
 میت باری ای باری دیگر باری بزیم باری بزیم

جعوم

بَرْوَرْدِيَا چُونْ مَعْلِجْ تَامْشَوْرْ مَهْفَارْ دَرْ
 وَارْتِيلْ مَهْمُولْ تَامْلَهْ بَاكْرَهْ اَوزْ هَرْزَهْ بَورْ
 تَانْتِنَارْ مَا لِسْتَانْشَوْ مَهْكَهْ اَنْتَارْ مَلْصِعْرَسْ
 حَقْمَهْ اَنْتَارْ بَرْتَوْلِهْ مَعْكَنْ بَنْ اَنْتَارْ بَرْ
 بُسْيَارْ كَفْقَمْ اَمْرَقْ دَلْسَوْدْ تَانْدَوْ اَسْبَهْ شَنْدَوْ
 هَوْتْ سَوْرَمْ بَوكْهَهْ اَشْكَهْ مَهْنَرْ تَانْدَهْ تَانْهَهْ
 اَزْسَهْ بَقْنَهْ وَلَدْلَوْشَنْدَهْ اَسْتْ سَوْكَهْ مَهْدَهْ كَهْ بَعْمَهْ
 بَشْ جَوْلَاهْ فَرْتَشْ اَنْغَلَهْ بَعْدَهْ دَرْمَهْ خَادْهْ بَعْدَهْ
 بَاسْكَهْ بَهْ وَسْقَحْ زَرْوَهْ سَوْدَهْ بَهْ هَرْ كَخُورْ
 كَحْ اَنْتَلْلَهْ طَامْهْ دَهْ قَوْهْ كَهْ اَذْهَهْ بَخْجَهْ
 اَرْلَهْ سَيْبَهْ كَهْ اَهْ بَهْ كَهْ رَوْا وَلَصَاستْ بَوْهْ كَهْ اَهْ
 اَوْلَهْ سَيْدَهْ حَلْدَهْ كَهْ دَهْ وَرْ وَرْ وَرْ بَهْ
 اَشْنَهْ مَسْلَوْهْ دَهْ رَوْدْ بَامَالَهْ بَهْ كَهْ فَوْتْ دَارْ
 اَنْدَهْ دَهْ كَهْ كَهْ بَهْ زَرْ بَهْ اَوْلَهْ خَوْهْ فَوْتْ دَهْ
 هَرْهَهْ قَوْهْ دَهْ بَرْسَهْ مَهْلَصَهْ لَسَوْدْ يَافَلْهَهْ بَهْ
 هَرْزَهْ بَوْدَهْ بَهْ اَوْنَهْ قَهْوَهْ لَهْ فَلْهَهْ بَهْ دَهْ

دَرْوَقْ رَفْنَهْ بَهْ جَهْ جَهْ دَهْ كَهْ تَراْ جَهْ مَهْ سَيْرَهْ
 دَرْخَلْ وَقْتْ بَلْهَهْ اَهْ دَهْ كَهْ فَهْ سَهْ لَهْ
 شَنْتَادَهْ كَهْ رَنْتْ چَهْ شَكْهَهْ بَهْ نَشْدَهْ
 اَبْوَلَهْ اَشْهَهْ لَهْ زَأْلَهْ دَهْ اَهْ دَهْ
 كَهْ سَهْ رَشْ كَهْ اَهْ اَنْ سَهْ رَشْ بَهْ كَهْ يَالْكَهْ كَهْ
 كَهْ سَهْ اَهْ دَهْ كَهْ اَنْ سَهْ اَهْ بَهْ بَهْ بَهْ
 بَهْ بَهْ سَهْ حَالَهْ اَهْ كَهْ لَهْ كَهْ بَهْ كَهْ مَهْ اَيْنَدْ
 كَوْدَهْ اَهْ دَهْ حَالَهْ اَهْ كَهْ لَهْ كَهْ بَهْ كَهْ
 صَفَهْ اَهْ دَهْ دَعْتَهْ كَهْ مَهْ دَهْ مَدْ بَسْيَارْهْ اَسْتْ
 سَفَانْ دَهْ دَهْ دَهْ دَهْ دَهْ دَهْ دَهْ دَهْ
 بَهْ اَهْ اَهْ مَصَاحَتْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ
 اَوْنَهْ اَهْ حَصَاصَهْ اَهْ سَوْدَهْ بَهْ كَهْ عَلَهْ
 بَهْ كَهْ اَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ
 عَلَامْ بَهْ دَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ
 اَرْ جَامْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ
 حَمَدْ طَسْ كَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ بَهْ

وَرَدْ بَارَابَرْ كَوْلَنْ صِحْتَمْ پُسَّرْ آنْ بَعْلَبَلْ آشَّا
آتْرَ حَوْلَهْ كَارَنْ مَهْتَمْ آتْ لَمْ اَعْلَمْ اَنْلَهْ مَفَارَهْ
يَشْنَسَنْدَ وَسَازَنَهْ كَانْ وَكُونَهْ كَانْ

اَنْوَرَهْ لَهْ سَازَنَهْ لَهْ وَسِيلَهْ لَهْ
هَهْ اَحْصَادِهْ لَهْ يَكْدَمْ بَاشَهْ هَهْ كَمْ

دَرْكَلْ حَاضَرَهْ لَهْ بَرْدَمْ اَنْلَهْ عَصَمْ اَهْ لَهْ
اَكْرَحَوْنَدْ صَفَنَهْ كَانْ بَاشَدْ حَاضَرَهْ زَرْبَعَوْنَهْ

اَرْعَدَهْ اَنْلَهْ صَفَنَهْ لَهْ حَارَهْ كَهْ كَهْ كَهْ
مَيْرَجْ صَفَنَهْ كَهْ لَهْ اَسْتْ حُصُوصَهْ سَبْنَهْ آقْ رَوَهْ

شَلْ اَمْدَمْ سَفَارَهْ دَاهْ حَسُوسَلَتَهْ آفَرَهْ
رَوَهْ نَهَارَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ

مَحْمَدْ حَمَالَهْ دَاهْ لَهْ لَهْ لَهْ لَهْ لَهْ لَهْ لَهْ
وَلَهْهَايَهْ كَانْ وَعَنْ قَنْهْ وَدَنْدَنَهْ كَهْ دُونَهْ

قَدْرَى مَاهِيْ اَوْتَهْ لَهْ لَهْ دَنْدَنَهْ اَكْهَاهِهْ
وَيَسَنْ دَهَا خَوَرَهْ وَيَا خَاطِرَهْ شَوَنَدْ دَهْ كَهْ
دَغَبَدَهْ اَخَهْ كَهْ دَهْ بَونَلَهْ خَاطِرَهْ دَهْ

بَعَاتِ حَوْبَهْ اَسْتْ چَنَاهْ كَهْ جَنَدَهْ بَهْ بَعْلَهْ بَهْ
عَالَهْ اَبُورَهْ سَولَهْ بَهْ قَوْزَهْ بَعْلَهْ بَهْ
وَبَعْضَهْ يَانْ شَوَنَدْ جَمَلَهْ اَسْبَاهْ عَيْشَهْ
وَعَيْشَهْ كَاهْ اَولَهْ حَلْبَهْ صَفَاهْ مَاظَهْ لَهْ
چَونْ بَياَزَهْ لَهْ بَحَامَهْ بَرْقَهْ چَونْ بَرْقَهْ آيَهْ
حَوَنْ رَهْ كَلَمْ حَارَهْ سَولَهْ چَونْ طَرَهْ كَلَمْ
يَنَوَهْ بَرْقَهْ لَهْ كَاهْ وَمَانَزَدَهْ لَهْ هَهْ دَرَذَهْ
صَمَمْ مَلِيعَهْ لَهْ دَرَجَهْ فَدَهْ لَهْ كَهْ كَهْ كَهْ
سَمَاعَهْ قَنَهْ چَوْهْ مَسْجِدَهْ بَيْرَوَنْ آيَهْ هَهْ دَرَوَهْ
اَشَهْ كَهْ صَوَنْ مَهْرَوَنْ مَهْرَهْ قَوْنَهْ كَهْ
جَعَ شَوَنَدْ پَرَانَهْ تَسْعَهْ مَانَهْ بَالَهْ بَرْقَهْ
جَعَ اوْزَهْ طَاغَلَهْ بَرْدَهْ بَوْرَهْ بَهْ
بَالَهْ بَقَتِيْ بَعْنَاهْ كَهْ سَتْ بَرْ جَهْلَسْ مَهْفَاهْ
بَوْخَاهْ كَهْلَهْ اَبُورَهْ دَرَاهَهْ اوْغَلَهْ بَرْ كَهْ
اَما سَخَنَهْ كَاهْهْ تَهْ بَدَأَهْ سَعَنْ مَيَنَدَهْ هَهْ بَهْ
اَما سَوَادَهْ كَاهْهْ بَرَانْ سَوَادَهْ دَهْ اَنْوَرَهْ

بَحْرِيْنِمِه حَاجَتْ شَوَّدْ قَابُوشْ رُودْشِبَلْه
 بَاهِيدْ طَاجِتْ اَدَلْ خَفَّهْ كَعْلُوكْ وَكَه
 قَبَابُونْ بُلْسَتْ بَكَشَمَا الْمُجَيْ نَلْ صَنْكَهْ هُوكَهْ
 فَفَانْ سَوَهْ جَارَهْ لَسَوَهْ كَارَهْ شَوَّهْ سَوَهْ كَهْ
 رَوَابَشَدْ يَلَهْ بُوْشِيْ سِيَارْ مُشَهْ بَخْسَتِيْ عَجَمْ
 لَرَسِه اوْلَهْ بَرْغَنْ كَهْ جَوَهْ تَهْ بَارْ تَورَهْ بَاعْ
 جَارِمِيْ خَسِقْ مَفَاجِونَدَهْ اَرْعَنْ صَفَادَهْ وَصَلَهْ
 جَوَهْ بَاغَنْسِ بُولَسَهْ كَهْ بَهْ نَافَعْ سَهَهْ لَهْ كَهْ
 لِسِيَارَهْ سَتْ يَلَهْ بَشَمْ بَعَذَانْ بَعَسْ صَوَهْ مِنْ
 جَوَهْ رَهْ اوْلَهْ اَهْ بَهْ بَالِعْ خَاهَهْ
 يَارِمَاحْفَذَهْ سَتْ يَلَهْ بَشَمْ دَرْ اَلِبْ بَيُوسْ اِسَادْ
 بَرْ سَاهْ اَرْجَوْهْ وَهْ كَوَزْهْ سَلَهْ بَهْ كَهْ كَوَهْ الْهْ
 كَهْ جَامِنْ صَفَاقِيَهْ مُدَهْ بَيَسَاتْ كَهْ جَامِنْ مَسَانَهْ
 بَهْ جَامِنْ صَفَادَهْ جَوَهْ زَانَهْ كَهْ جَهْ مَهْ كَهْ اَهْ
 شَتَانَهْ كَهْ بَهْ كَهْ خَسِقْ خَوَهْ خَفَنْ يَلَهْ شَكَهْ كَهْ
 اَوْهِ دَاهْ اوْيَهْ اوْيَهْ كَهْ اوْبَوْهْ بَهْ بَهْ بَهْ اَهْ

بَدَنَاهْ جَاهِلْ شَهْ سَهْ لَهْ لَهْ خَتْ جَهْ جَاهِلْ شَهْ
 سَاهْ لَهْ هَهْ اَلَهْ سَهْ اَعْتَقْ نَهَاهْ اَلَهْ
 عَاهْ لَهْ بَاهْ كَهْ عَاهْ مَهْ سَتْ بَدَنَاهْ جَاهِلْ
 تَغَافِلْ اَلَهْ عَهْ بَهْ وَادْ كَوَنَادَهْ مَاهْ بَهْ اَلَهْ
 بَهْ كَاهْ دَهْ مَعْنْ دَوْسَبْ بَهْ شَهْ سَعَهْ
 طَاهْ بَهْ اَهْ جَهْ كَوَنَدَهْ دَاهْ مَعْنْ اَهْ
 وَخَوَهْ دَهْ مَسْعَوْلْ شَهْ بَجَدْ بَاهْ دَاهْ تَهْ بَهْ
 اوْ قَوْهْ مَقْعَهْ اَهْ جَهْ دَهْ اَهْ عَالَهْ اَهْ
 كَاهْ لَهْ بَاهْ شَهْ اَهْ مَيَاهْ بَهْ اَهْ اَهْ مَعْنْ
 تَهْ بَهْ اَهْ صَاهْ بَهْ دَهْ تَهْ بَهْ اَهْ
 هَهْ سَهْ دَهْ بَهْ اَهْ شَهْ دَاهْ بَهْ اَهْ
 شَهْ دَهْ اَهْ شَهْ دَاهْ بَهْ اَهْ
 اَشْتَهْ بَهْ اَهْ صَاهْ اَهْ
 تَاهْ بَهْ مَوْهْ جَوَهْ سَهْ دَهْ كَهْ جَهْ جَهْ جَهْ
 حَهْ جَهْ اَهْ كَهْ كَهْ كَهْ كَهْ بَهْ بَهْ بَهْ
 اَلَهْ كَهْ مَيَاهْ جَهْ سِيَارْ تَاهْ مَوْهْ
 اَهْ بَاهْ تَاهْ بَهْ جَهْ جَهْ اوْ كَهْ كَهْ
 بَهْ بَهْ

وکوسندهای بخشان اسیهای بی قاردار
 و چونبار هبز آندر ترازو طوار
 یا که باره باغ مایه است که بارهای غیر و سپهانی
 بر پاره بینه باغ باد که فرسوده لطفاً هم
 در آن بوساست این زیارت همه مقداری کند
 اول بستان اکت بوز آه بی عیش صفا آرد
 در خدمت شما نیلهم جریم بجهت شنا بایم نگسان
 سرمه خیزنده بزم کوچم سرمه خانه کوچم خدا
 و بنسفیشان و منع زاردن و بستنین بنا و ضعیت رفیع
 و بینه بی و قوچلار و لری از دنیاد نموده کوچه کوچه
 که مقصیان باشد بقایت مناسبت بجز ناریوم
 که حافظ صدای اول غایت منابر قابو حقیقیم
 چند و زدن در بجا عیش پیم و دل شاده سویم
 بر عای کون اول زرده عزیزیم و کوچه ای اصل
 صفائی شمار آن سیار بیود طاقت مایه سید احصار
 ترک مفارز ازیز بیکور اولور بزم طاق قزیره هدایت

این بسب نه ختن تام قصتو بسی غفلت بداست
 و گوچو او بمه ضمیمه قصوده بی ماک عفلت بگوهد
 غافل مشو این قصوت بخایله چشم پوش حضمه
 غافل اوله بورسته بی بیلورک کوچه بدانمه
 چند لاهه مامد ک چشم چی بیش کشاد چشم هسیار
 خود وقت ملود کوچه بدانمه عاقل دد
 غافل است یا خلا چشم مسناک از من چو زمانست
 غافل اوله ساند بی بوز ای ای اول بگزیده
 ای بگزیده فتنه بیکندر بیکمیان تو همچو خاند
 اکرامه فدا - زلزله بکاره خواه
 چشم غشان بیان و بیشان خواه چشان میزند کرد
 عاقل بیکل ایک بیکر بیکه بکسره بکسره بیکه
 هر که بزیف خواه دل او محکم ای بایاخت شمام ای ای
 هر که دلکله زنخ کوکل اند هم ای ای بکسره بیکه
 بیکه دلکله بیکه بیکه بیکه بیکه بیکه
 عاصمه بکسره بکسره بیکل دلکله دلکله دلکله

کوسندهای

ری اخود خوب تفهی و خوب خوشنده است
 محدود بوزد توچی و بوزد او فخر للتفهی طور
 هر کسی صیباً و لشنه بیم و نیزند چند هالا و رات
 در آنکه این تفهی بکله سروشی ایور بخیلمن کان طور
 همه جا شد است نام بند من عبدالاس است
 دو طبقه ای ای ای بزم قول ای ای علیکه داد
 روز ای بزرگی نیز من بوس و کت بوس
 بتوکی بیم زانه برا و بدهی دخی ای ای
 بند شیور شما بیم چنان دستور می دهد
 بزون دستور کار ای ای خور دستور ذرع
 دود بیان ای ای انتظار نکشم بسیار بگفتم حابش
 بیکله ای
 شیخی کیانه کی زیر کتف دار موصی میدار
 خودی تقدیم ای زیر سویک ای ای ای ای ای ای
 خرمت خود نگاه داشت دژ کار بانش لی ای ای ای
 کند و می بندی مقطع داد ای ای ای ای ای ای ای

بعجهت به امشق سوم علیهای بسیار بظاهر
 نزدیکی ای
 وله علام حبیان صفاد رسک سفیح ای ای ای ای
 خود بسیار ای
 حاک ای
 ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 خدا ای
 ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 رورا دیماند ای
 بول بوری قالم طیف ای ای ای ای ای ای ای
 واخساج ای
 بزم ای
 بی بی ای
 شما بی ای
 ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 در بور دلوفه ای ای ای ای ای ای ای ای ای

چناند باموده مطلع شویم خندیک از طبیعه عالم
 خوشکه ۱۰ مردم مطلع اولیه ای این امر مطلع کرد
 این رساله تمام شد هر که بیار او ردد پنک ناگشود
 بوساد علم اولیه هر کس زیست و دل ای ای ای ای ای ای
 این دوستم تاباند روکار من داعم تاباند یا کار
 بونه بادم فرخ توانه سر بر قدر کار
 ادم این این قدسیتیم عرب بود از جامی از طبیعی
 بدن حوره تمام اولیه نزدیک نادرست ای ای ای
 بیان از این مطلعه در بازاره کردی چند نگردم
 نازاره که بیم تاباند نزدیک نزدیک
 یا بایدی حد و قدری برای تفجیح ادم بمجمعیان تفجیح کرد
 یا ای
 این سرمان چاپوی دُرخانه بودم امده چرا دارم
 بوزیم نزدیک ای
 بوزیم نزدیک ای
 بوزیم نزدیک ای ای

و دراز میش عدت خوبیست ناصا بیک کمال
 ۱۰ زنون میک عدت خوبیک ناصا بیک کمال
 مانند این نیخت در سعی امد کشی کمال هنچ بزرگ
 بوضخته مثل شرمه کلی کشی کاشه همچویز
 عزیز من کشی کمال کن ک عزیز جهان شوی همه
 بخ عزیز کمال کسبیله میانه عنزه کشی بخدا
 چند کفه بخ دستی یک پیغام را جسد آنده نمی
 بخ لجه سارس بکسر فی القدیر
 اگری درستی یی خریدم بهای از نک غمی زاده خر
 اکستارس صانع الدام اذیه ای دی منی
 اگر قصاید ای شکاری عابت ساست بخوبی اگر
 دنیک سفاک نزدیک بنم ماجد در صانع الدام اگر
 و دستی بود کنی بی جندی بی جستیم جراحتی منی
 صارک سبلوس سلزیک سلمز جخه سلمز
 بخند نیستم خنبدیک بشیک علیکم بخ است
 بخند کلم بید کولاه بیده علوی سرور

جنان

بسنه

بسنه جسم میشام بیویش بیش
ایستادم دوته ایورم داز باره
میلوشی بیکوشی بیشند سند بعدان فارغ تو
میازدیت بازرسن مارطخ ایزصرخ فارغ دود
بیشان میشان میپشم لشتم لشند بوشداری
او قور او قور او قور او قور او قور
کوی دارند اوکه ایما پیش است اشتانم افانند
کلردهار فی بون صایح صناده که صادر
آغازرد آغازن خطف بیویش چو بیویش
سالند کشون باز راه کوزل بازی
دیگه شان بیشام ای زمان عقد در نامه خویه
غیرشان ایزی بوزمان بغلام سمعی ایزورم
خدمت کودمه چه تواند مت خدمت خدمت که بعد ایزلا
خدمت ای زدد خوش فی خوش خوش ایزورم او که ایز
مجايد تغصیه کرده خوش آمیکه مشن سندیم میشند
کله قصور احمد خوش کله میز ایز مند ایز

بسنه دیار قم چلر افکنردی چنین شمار نیاقم بید
و خرفه کش بخون بیاض اخیر نه ازیز نه بولاد بکوره
بسنه آنده است پکچوکی بیالمورد صحبت پنه
بزه قلسند ده بولدر ده ایل بولکه صحبت ایل
این بذار میکن جیزکه بخوبی جمل غمی کدو
او بیچ طغنه طغونه کلزون خیوه کلزون
همچو اومکوی اکریکی مکوی انجام پیش می خواه
او زنکه حمله که خوبی سوی وابه او را لک دزد
باورزد بآورزد شنند که کریسه شد
انداز صور از ای
سپرسند پکیون شد چندین معروفی نکشند
طوبی بقید روا اوره بخونه صاعده قر
محانق کرد ده آعوی کرد ایک لا بد است کرد
تو خوبی توقف ایک او که کره ایک ایز
عیت سکن عدادوت سکن عدادوت سکن عادوت سکن
نو صافه ایل بخانله ایل و سه ایام عانی دل

از پیغمبر شد و اکنالست دمید دمید نزد
شتر خند اولم اورده دل او فویز او فویز
پوستش بکن کند نه آغوشند کیان آستان
آن ده که حفاظت خفایز کوئی نشند کاه و نظر
پروردگر خسند مکن بدره مدره بدوی
طول او ره جهاد بع بجهه دراوه
دو غشم دو خند آش و هینه میار آش اینه
دکم دو بیار آشی بوند او بکلور آشی با
اکنون پیش بیا بسته شندم رو قشت نه فشم
شکی اول کله کله آشی دزمه دزمه
چنین چویی برآت شما هوشتم می کریزی بکریم
خود او بکله بیزه بکله بکله بکله بکله بکله
چویی بیزه بکله بکله بکله بکله بکله بکله
خود سوال اید فتنه بکله بکله بکله بکله
نه انم آمدم بزون مردن نزد کن شکر کیاست
کله بکله بیزه بکله بکله بکله بکله بکله

بدپیکار شما بجذب اند شمار سیم دیگر شویش نیست
منی کرد مه ایه زم بکله غمی خنکه زم
دیگر بسیار چیز دیدم بکله بودی همچنان بودم
که در که چو ده کوردم نزد امک چیز بکله بکله
خواه کجا آموخت بولینا کار داره در شکار بودم
او قوه نزد او کریک سی کل کنیم در آوده ام
با سب در لشند بیویم سبک با چونی آدی
آن اید بسیح اید دری او قوه نه بکله
حل بزدم سبیق مریه ای سبیق بستای عیش
مشروم بکله بکله بکله بکله بکله
عاز بیش بستای از وقت دیگر هم بستای
او بی غاذی خلکی بر غلو قشع فکار
دروغ مکو لاف زن بوده لاف مزد
بلکی سوله بکله بکله بکله بکله بکله
بی دوی مدوی بخیست کوئی نشند بی کریم
صاغ صاغه اعد اعد اعد اعد اعد

روداد افتاده باغرد لغزیده برس مرد
 بیگنی دوش طایی طباقم گوک چوشه
 بیاند راندم چمینند بارز لرزیدم بلند
 خوده سورم نسورد هردو دره دم ۳۱
 مکندم بیخ پنجیدم آفتاب سرآمد مله آی
 ادم صارم صارم کوش طویل آی طویل
 بد رحسید حفته کدن آب بیز رخت نه رخت
 مادری بعدیم صودی دوکی دوکی
 سیاهند سپید شد بد و دیدم بزرگ ریوی
 قاره ای بیار اولی کوت کدن قیار قاره
 نیزشده خبر مخذ سانه شانه کرد پیار چالی
 بوش اولی قاره قلوه ملان طاری طاره کاره
 بیرون دوم دارم دارم بکعب مکعب گفتم بیدر
 طاف قدم گهرو ملم دوکه دوکه دیم زیارت
 دیدم بیا چند آسیختم آسیختم شد بخشد
 بیز قدم قدم قاتلام قاتلام قات اوله اوس

زین گلیا سوتینه اکاره دوز نیاید فردا بیاید
 بیگانه مل بود طاره او بور او بونه امر داره کلور
 تندیک قلص بیگانه تکاشیه بیگانه آخایار
 بقدر قلص بونه بوزم ها هزاره اوله کل
 آگونه ای دلخیش تویه ما ند تاد لاله غمانه
 اکوهنزو کوکم ساقا انور سک لوکله قالله
 جانه میز دوز حقیم بخت مکن ده پهندیشادخون
 اسوه دیات او بوده چای چکم قورکی صوره
 روی بیش مکن بیزشو بیاره ای تاگه بیسا زنده
 بوزم الکنه علیم اوله خواره ای نامه طاره
 بیپوشی مپوشی هست شنیم بیمار پرکن راهی است
 او ده او ده بخوبی اوله صوف طواره موشندر
 پیشید آسم نکر قرم پراست بیدار سوئن داست
 طولون ایم طولون ایم طولونه ایم ایم ایم
 تندیک شد لاله شم فرگ دشت فرگ داشم
 بقعن اوله بلم آنچه بود آنچه بود

خُفَدَنْدِ بَيْنَهَا مَيْنَازِ اَنْدَاخْتَمْ جَانَدَاخْتَمْ
 اوْكَرَدَلَهْ آتِ آتَهْ اَرَمْ زَرَهْ آزَرَهْ
 لَبَسُوْيِ دَنَهَا اَنْدَاخْتَمْ بَيْانْ مَيْانْ شَطَنْجَيْ بَارَی
 دَغَزْ طَافَهْ آتَهْ اوْشِ اوْنَامْ طَغَعْ اَنْسَامْ
 مَنْ بَحَيْ اَتَهْ دَلِيْ بَحَقْ حَدَّا بَحَمَيْ اَغْ بَدَرَسْ مَبَدَرَسْ
 بَنْ بَلَعْ دَلَوَرَهْ اَسْعَقَيْ بَلِيْ سَوَالْ سَوَالْ اَكَهْ
 بَكَرَزْ سَانَهْ شَدْ بَنْدْ بَنْدَهْ سَهْ بَهَارَهْ
 قَاعْ قَالَهْ بَعْلَهْ بَعْلَهْ جَذَلَهْ حَسَنْ اَوْلَهْ
 كَرَاهَهْ يَئَنْ مَا شَهَمْ اَنْوَاهَهْ طَبَالَهْ اَذَانْ بَرَاهَهْ
 كَمْ اوْ بَوْزَهْ اَنْهَهْ بَوْفَلَهْ اَكَهْ اَزَنْ اَنْجَهْ
 مَيْاهْ هَهْ

دَسْمِ بَرَهَهْ بَيْنَ خَوَهْ دَسْتَهْ تَبَاهْ
 بَارَهْ بَادَهْ كَارَهْ جَاهَهْ اَرْخَطَهْ سَيَاهْ
 نَعَقَهْ كَفَقَبَهْ بَيْشَهْ طَعَقَهْ

صَارِمَشْ چَنَدْ درْخَتْ عمرَهْ مَارَاجَلْ
 لَوْنَيْكَهْ کَنْ بَابَهْ اَنْدَازَهْ اَيْ سَاهْ
 اَكَرَهْ ماَهِيْ بَذَاتَ دَانَهْ اللَّهْ
 اَشَيَانْ تَنَاهْ مَعْ جَاهَهْ الَّاهْ بَيْ خَجَرْ

مَوِيْ سَفَدَهْ اَنْفَنْ اَرَوَسَيْمْ
 بَهْسَتْ حَمْ اَزْقَهْ اَوْرَدَلَهْ
 آسَهْ شِ دَوكَهْ تَفَرَانْ دَهْ
 بَادَهْسَتْ وَرَهْتْ بَادَهْشَنْ مَهَارَهْ
 بَنْجَوَنْ بَوسْ اَنْكَهْ اَيْ بَحَيْ
 جَهْسَنْهْ اَوْدَلَهْ بَكْ
 بَصَونْ الَّورَدَهْ بَاكَهْ كَهْ
 فَرَدَمْ شَيْشَهْ عَارَهْ

حَمَدَهْ كَوَهْ خَوَهْ اَرْوَسَهْ مَهَظَهْ
 مَنْ خَدَهْ خَيْهْ مَنْ مَانَهْ مَنْ تَهَويْ دَعْ الدِّيَاهْ وَأَهْلَاهْ
 كَهْ كَهْ كَهْ
 اَيْ سَرَهْ تَرَانَهْ بَوَنْ خَوَهْ تَفَاهَهْ مَعْنَهْ مَزَنَهْ بَهَرَهْ دَوْهْ دَهْ
 خَوَهْ اَنْهَهْ اَوْدَهْ بَودَهْ اَغَرَهْ اَرْدَوْزَهْ بَرَهْ كَعَبَهْ بَهَشتَهْ

نیز

لهم مرض طلاق شری نوبت همانی

ویم تو ما

دیدی تو کشید

روزگار است تذکر دوکه باشک بوقیده
عیت بیرون کلید بیلان آن قاعده پیش

خروس عزی صد و ده دان در من

ویم تو ما

دیدی تو کشید

کاست زین فکوردم ساقا می خواست ازی
دار غفلت بنهای الدی برگذرای

لهم عزیز ام ولات ذن دنیا
مجنون است و دیک اللہ صلی

لهم

پرتویکان نکورد هر که راهند ازیست
تریت نا اهل واجون کرد که بر پیست

حابه نازدی قدری لاغب هر که بر قویونیه
بمحال فروز کار اسد که وسیر سرگردانیه

کارزاری دو فریاد
کما ویدت داد

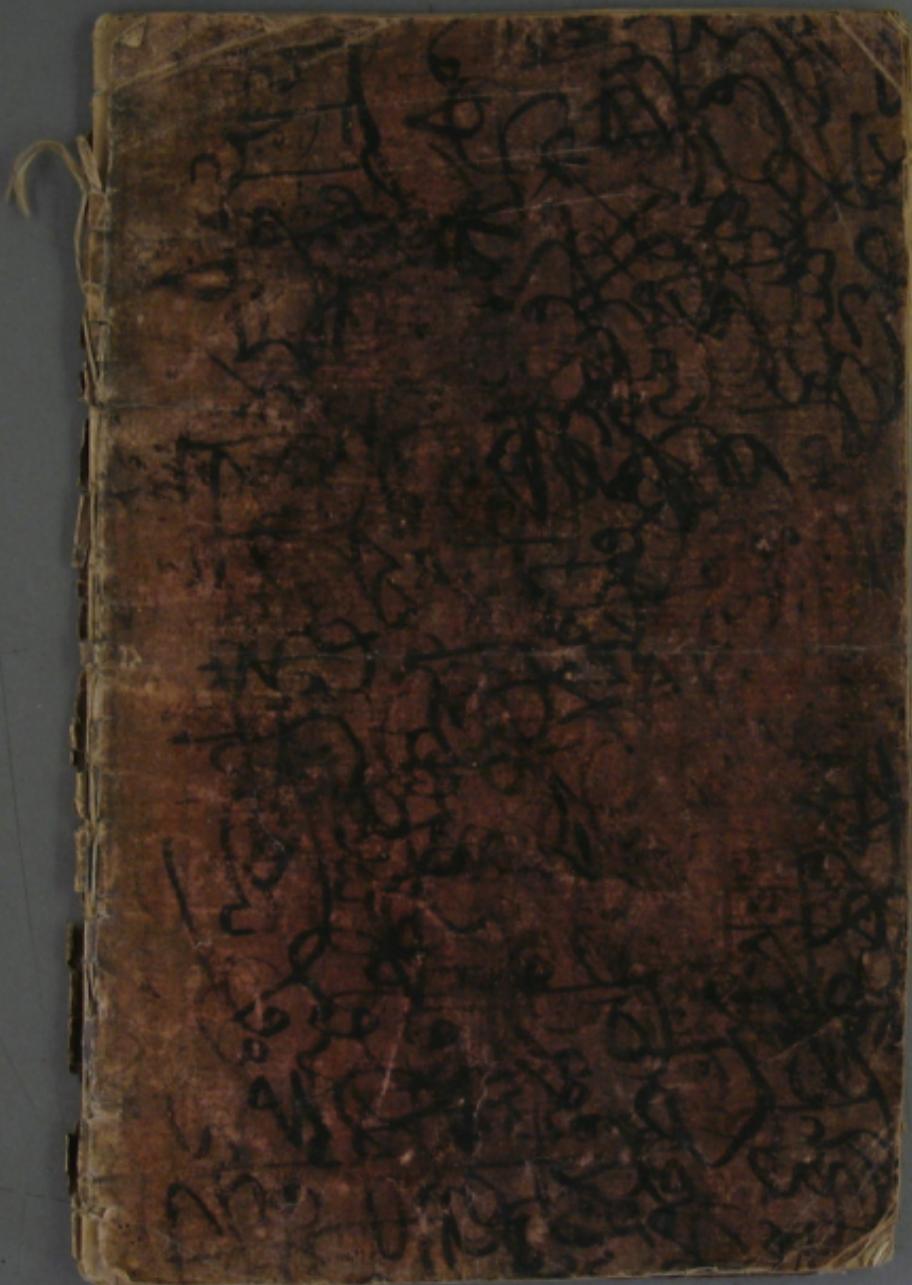
کار دو ترکیمه

حافظ

از خون دل نوشتم زردیک یاره نامه
ان رأیت دهر من همچوں قیمه
هر چند کازمود روز بود سوده
من حرب البرت حلّت به النادمه
دارم من از افراط دردیده صدم دامت
لیس دموع عینی هذلا لنا علومه

حافظ جو طالب آمد جام می میخواهد
حتی تذوق منه کاسه من الكرامه
زینت ناج یاریانه است برای اینها
خرفتی روزی داشت
از زینت ناج یاریانه
لهم می خواست
خرفتی روزی داشت
لهم می خواست

1445

ET 1484

7449 Y
491.5/TUHLU